

Bílovec

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Bílovec

Nadmořská výška: 28 m n. m.

Počet obyvatel: 7 326

Adresa URL: www.bilovec.cz

Okres: Nový Jičín

GPS souřadnice: 49.756386N, 18.015819E

První pís. zmínka: 1276 (745 let)

PSČ: 743 01

Historie obce Bílovec

Dějiny města Bílovec lze sledovat od 1. poloviny 14. století, avšak první písemná zmínka o tomto území se datuje rokem 1276. Bílovec jako takový byl založen roku 1316, kdy Vok z Kravař získal bývalé lichtenburské statky na Fulnecku od krále Jana Lucemburského, a rokem 1324, kdy je Bílovec poprvé jmenován v listině Voka z Kravař o prodeji pustějovského fojtství, uveden v německé podobě Woogstadt (Vokovo město) a v této formě nese bezpochyby jméno svého zakladatele (ještě výrazněji 1329 Wockinstadt). V držení pánů z Kravař zůstává město i panství do poloviny 15. století. Drslav z Kravař prodal bíloveckým měšťanům dvůr u Slatiny, Beneš z Kravař dal městu Bílovci i vsi Radotínu v roce 1383 právo odúmrti. Po smrti Jana z Kravař v roce 1434, který byl přívržencem husitství, se v poměrně krátké době vystřídali v držení Bílovce Jiří ze Šternberka, bratr jeho ženy Lacek, opavská knížata, opolský kníže Mikuláš a král Jiří Poděbradský. V téže době je v písemnostech uváděn Hanuš z Bílovce jako držitel zákupního fojtství. Kolem roku 1464 se Bílovec ocitl v rukou Fulštejnů, kteří město v roce 1543 prodali panu Janu Oderskému z Lideřova. V roce 1552 přešlo bílovecké panství na pána Mikuláše Pražmu z Bílkova.

V 16. století zaznamenalo město pozoruhodný hospodářský a společenský vzestup, jehož výrazem byl nejen rozvoj řemeslné výroby a obchodu, nýbrž i výstavba města.

Po porážce stavovského povstání bylo bílovecké panství konfiskováno a na město byly uvaleny tíživé pokuty. Po smrti Karla Pražmy v roce 1628 bylo bílovecké panství pro Pražmovu účast na dánské válce konfiskováno a zastaveno manželce Jindřicha Vilémovského z Kojkovic. V nastalých vleklých sporech o Bílovec a panství bylo nakonec rozhodnutím císaře Ferdinanda II. bílovecké zboží Vilémovským odňato a v roce 1648 postoupeno dceři Karla Pražmy z Bílkova Bohunce Alžbětě Pražmové, provdané za Václava Zikmunda Sedlnického z Choltic. V rukou pánů Sedlnických panství zůstalo až do roku 1945.

V posledních desetiletích 19. století se začalo i v Bílovci rozvíjet dělnické hnutí, které koncem století vyústilo v četné stávkové akce a posléze založení sociálně demokratické strany. České menšině, již se začala koncem 19. století hlásit o svá národní práva, se nepodařilo do vzniku Československé republiky v roce 1918 dosáhnout na německé buržoazní správě města splnění svých požadavků. Teprve pak se postupně začalo budovat české školství a česká kulturní zařízení i pro české okolí.

Revoluční rok 1848 přinesl změnu ve správě Bílovce a okolí. V roce 1850 zde byl zřízen okresní soud. Politickou správu Bílovecka vykonávalo okresní hejtmánství v Opavě, podřízené tamějšímu místodržitelství.

